

венъ, Ловечъ, Търново, Габрово, и др.; а Свищовъ го изгори по причина на упоритото съпротивленіе на тамошнитѣ турски войски. Значи, Россія по Тильзитскія миръ, успѣ сама и безъ съизволеніето и одобреніето на властолюбивія и неискреннія Наполеонъ I да испълни буквално и точно рѣшеніето по тоя миръ. Но . . . завистьта на Наполеона I се удвой, и спорядъ таж си зависть, той и отвори извѣстнатж войнж на Россія, нахлта въ нея, отиди чакъ до Москва, която Русситѣ запалихж и изгорихж; тогава Наполеонъ въ срѣдъ зима (особно Русска) бѣ принуденъ да се вжрни назадъ заедно съ войскитѣ си. Русситѣ го погнахж и както е извѣстно свжршенно го разбихж на врѣдъ, и влѣзохж чакъ въ Парижъ и склучихж найунизителнія за Наполеона I миръ. Слѣдъ това кратко историческо обозрѣніе на тогавашнитѣ съвременни събитія, да се вжзвжрнемъ на главнія си предметъ, т. е. на вжзстаніята въ Българія. —

Преди впрочемъ да почнемъ разказъ-тъ си за вжзстаніята на Българитѣ въ началото на настоящето XIX столѣтіе, трѣба да спомянемъ, че по това време около 1809 и 1810 год. Схрбитѣ безпрестанно вжзставаха противъ турската власть; сжщо и Гржцитѣ почнахж вече довольно редовно да вжзставатъ, особено же оніе отъ Морей или Еллада. Въ таково положеніе се намираше тогава турското царство. Освенъ това, и Еничеритѣ нападаха злѣ Султанъ-тъ въ самія му Палатъ. Россія вжзползована отъ това благовреміе, стѣгнж злѣ турскатж войскж при Русчукъ въ 1811 година, и въ 1812 год. принуди Султанъ Махмуда да склучи миръ въ Букурещъ; спорядъ който Россія завладѣ Бессарабія и часть отъ Молдова до рѣка Прутъ. Въ времето на тая война преимущественно, се съставихж и образувахж „хайдушки дружини“ отъ самоволници (волинтири) Българи, Гърци и Власи съ цѣль: „за да помагатъ на Русситѣ и да ги улесняватъ въ времето на войната въ разнovidни отношенія.“ Предводителъ-тъ, или войводата на Българската дружина отъ волинтири, бѣше прочютія юнакъ Георгій Мамарець-тъ Бу-